

Marjetica se zaman trudi. Njeno srce je težko. Za seboj sliši mamico, ki hodi sem in tja, nato vzame iz zaboja za kurjavo trske, ki so zelo drage, potem odtrga papir, prižge vžigalico... Da bi se vsaj hitro vžgalo! Mamica previdno piha na plamenček. Piha in — ali je vzrok pepel ali se je pa pravkar še bolj prehladila — prične zopet kašljati s suhim kašljem, ki tako boli. Zadnjič ji je zdravnik zelo resno dejal: »Gospa, ne smete kašljati!« In ona vedno kašlja in Marjetica je kriva, Marjetica, ki je imela toliko dobrih misli in ni znala nalagati polena na ogenj in napraviti računске naloge. In namah se začuje v mali sobi silen, obupen jok.

Pred plapolajočim ognjem je vzela mamica Marjetico v naročje. Ne kašlja več in ljubeče tolaži svojo malo hčerko:

»Mali in veliki, vsi imamo svoje dolžnosti. Odmerjene so našim močem. Pričnimo pogumno z našo majhno nalogo, tako bomo vzgojili voljo za velike. Pogumne sanje so le sanje, le milnat mehurček, prazen nič. Toda vsako dovršeno delo ima moč. Če bi od malega otroka do vsemogočnega vladarja vsakdo na svetu storil le to, kar je dolžan, bi izginilo skoro vse gorje.

Torej: Stori svojo dolžnost!«

(Po A. Lichtenbergerju — Slava T.)

ZDRAVNIKI NA KITAJSKEM

Na Kitajskem je zdravnik napram svojim bolnikom v čisto drugačnem položaju kakor pa pri nas. Zanimati se ne sme samo za bolnega človeka, temveč predvsem za zdravega. Njegova dolžnost je, da obvaruje zdravega človeka bolezni. Zato plačujejo kitajske družine zdravniku samo tako dolgo mesečni prispevek, dokler so vsi družinski člani zdravi. Kakor hitro pa kdo zbolí, ga mora zdravnik zdraviti brezplačno.

Še bolj zanimivo je pa tole. V nagrobne spomenike dajo vklesati Kitajci poleg imena umrlega tudi ime zdravnika, ki ga je lečil. Tako, da je pokopališče tudi veliko priporočilo za zdravnike: Kolikor pogosteje je vklesano zdravnikovo ime na spomenikih, toliko boljši in uglednejši je dotični zdravnik!

MAJ V MESTU

BRŠLJANSKI

V parku rumeni in vijoličasti
žafrani so vzcveteli,
na vejah kostanjev in palm
ptički pevci so zapeli
spomladanski psalm — —
Naše male bratce in sestrice
vozijo mamice z vozički
na sonce v gaj.
Še mi za vozički stecimo

v cvetni raj rožice občudovat,
sobo in igrače v miru pustimo,
medvedke in cirkus za zimo!
Zdaj veselimo se s ptički
in zelenimi grmički,
cvetoči maj slavimo srčno!

*

V igralni sobi pozabljen
v kotu leži jojô — — —